Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У 10607/15
16.3.2017. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, мр Зорана Рељића и Павела Јоната, чланова већа, са судским саветником Милошем Бакалићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ул. ... број ..., чији је пуномоћник Маја Голубовић Попара, адвокат из Београда, ул. Младе Босне број 18, против туженог органа Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, чији је правни следбеник у овој ствари Републички геодетски завод из Београда, ради поништаја решења туженог број 952-01-01291/2015-15 од 12.6.2015. године, са заинтересованим лицима градом Београдом, чији је законски заступник Градско правобранилаштво града Београда, Градском општином Савски венац, чији је законски заступник Правобранилаштво Градске општине Савски венац и Б.Б. из ..., ул. ..., у предмету катастарском, по усменој јавној расправи одржаној дана 16.3.2017. године, у нејавној седници већа одржаној истог дана, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА СЕ решење туженог органа Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, број 952-01-01291/2015-15 од 12.6.2015. године и предмет ВРАЋА Републичком геодетском заводу из Београда, као правном следбенику туженог органа у овој ствари, као надлежном органу, на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Републички геодетски завод из Београда, Булевар војводе Мишића 39, да тужиљи А.А. из ..., ул. ... број ..., накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица града Београда за накнаду трошкова управног спора.

ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица Градске општине Савски венац за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем се одбија, као неоснована, жалба тужиље изјављена на решење Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности Савски венац број 952-02-9-246/14 од 30.1.2015. године.

Решењем Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности Савски венац број 952-02-9-246/14 од 30.1.2015. године, у ставу I диспозитива, ОДБИЈА СЕ захтев тужиље који се односи на испис стана број ..., у улици ... број ..., на катастарској парцели број ... КО ... .

Ставом II диспозитива решења ДОЗВОЉАВА СЕ на катастарској парцели број ... КО ..., уписаној у лист непокретности број ... КО ..., и то делови парцела бр. ..., ... и ..., ближе назначени у диспозитиву решења укупне површине 48 ари 49м², уписано на: ВЛАСНИЦИ ОБЈЕКТА уписани у В листу 1. део, ..., ..., Државна РС, Прво коришћења, у заједничком уделу, ИСПРАВКА УПИСАНОГ НОСИОЦА ПРАВА тако да ново стање гласи: ОПШТИНА САВСКИ ВЕНАЦ, Београд, Кнеза Милоша 69, Државна РС, Корисник, у заједничком уделу, ВЛАСНИЦИ ОБЈЕКТА уписани у В листу 1. део, Београд, ..., Државна РС, Право коришћења, у заједничком уделу.

Ставом III диспозитива наведеног решења ДОЗВОЉАВА СЕ на згради број ..., адреса ..., постојећој на катастарској парцели број ... КО ..., уписаном на: ВЛАСНИЦИ ПОСЕБНИХ ДЕЛОВА уписани у В лист 2. део, Београд, ..., као заједничка својина, ИСПРАВКА УПИСАНОГ НОСИОЦА ПРАВА тако да ново стање гласи: ОПШТИНА САВСКИ ВЕНАЦ, Београд, Кнеза Милоша 69, Државна РС, Корисник, као заједничка својина, ВЛАСНИЦИ ПОСЕБНИХ ДЕЛОВА уписани у В лист 2. део, Београд, ..., као заједничка својина.

Ставом IV диспозитива решења ДОЗВОЉАВА СЕ на стану број ... (једнособан стан), у сутерену зграде, у ..., постојеће на катастарској парцели број ... КО ..., уписаној у лист непокретности број ... КО ..., уписаном на: ОПШТИНА САВСКИ ВЕНАЦ, Београд, Кнеза Милоша 69, Државна РС, Корисник, са уделом од 1/1, УПИС ПРОМЕНЕ ОПИСНИХ ПОДАТАКА који се односе на корисну површину наведеног стана, и то тако да ново стање гласи: 22,93м².

Тужбом поднетом Управном суду дана 15.7.2015. године, допуњеном поднесцима од 29.12.2016. године и 14.2.2017. године, тужиља је оспорила законитост решења туженог органа, из законом прописаних разлога. Тужиља наводи да је укњижба једнособног стана у сутерену површине 22,93м², у односу на коју је поднет захтев тужиље у овој ствари за брисање наведеног уписа, извршена противно одредби члана 19. Правилника о условима и нормативима за пројектовање стамбених зграда и станова ("Службени гласник РС", број 58/2012), а на шта је указано налазом и мишљењем вештака Животе Стојковића, датом у ванпраничном поступку који се водио пред Другим општинским судом у Београду, у коме је наглашено да су просторије које су укњижене као једнособан стан у сутерену, према стању и структури изричито заједничке просторије намењене коришћењу од помоћног особља, те да стога наводни стан не постоји. С тим у вези, наведено је да су у периоду након Другог светског рата па све до 1996. године, у предметној просторији били смештени ложачи и део обезбеђења, до решавања стамбеног питања, те да од 1996. године у истој нико није

становао, нити су стизали рачуни за инфостан и струју, с обзиром на то да је Општина Савски венац избрисала собу као привремени смештај, јер је било очигледно да се ради о заједничкој просторији. Тужиља наглашава да укњижба непостојећег стана број ..., као четвртог стана у кући у улици ... број ..., има за последицу то да "...", саграђена 1931. године, није више кућа, већ стамбена зграда, а што, у смислу важећих прописа, значи да власници првог спрата и мансарде који имају више од 51% стамбене површине, могу без сагласности тужиље, власника стана у партеру, припајати поткровље стану на мансарди и повећавати стамбену површину, као и доносити друге одлуке у вези са кућом и земљиштем, без сагласности тужиље. Тужиља предлаже да суд усвоји тужбени затхев и обавеже туженог да избрише једнособан стан из сутерена "..." на адреси ..., Београд.

У поднеску од 14.2.2017. године, тужиља истиче да је неоснован навод оспореног решења према коме је првостепени орган донео правилну и на закону засновану одлуку по захтеву тужиље, с обзиром на то да према налазу тог органа, тужиља није доставила исправе које су, у складу са одредбама Закона о државном премеру и катастру, подобне за брисање уписаног стана број ... . Тужиља, наиме, истиче да је наведена оцена туженог у супротности са налогом туженог датим решњем од 22.10.2014. године, у чијем је извршењу ожалбено решење донето. Ово стога што је наведеним решењем туженог од 22.10.2014. године оцењено да уверење Општине Савски венац, Одељења за имовинско – правне, грађевинске и комунално – стамбене послове број 351-482/2014-III-01 од 8.8.2014. године, са приложеним изводом из техничко – пројектне документације, у смислу одредбе члана 74. став 4. Закона о државном премеру и катастру, не представља исправу из које се неспорно може утврдити постојање стана број 1 у сутерену, као посебног дела објекта, у улици ... број ..., јер се, с обзиром на податке назначене у њему не може са сигурношћу утврдити да ли исти представљају пројектовано или изведено стање, односно стање постојеће у тренутку национализације објекта. Наведним решењем је наложено првостепеном органу да утврди да ли предметни стан постоји и да ли је исти постојао у тренутку национализације објекта решењем Комисије за национализацију при НОО Савски венац, број ... од 10.2.1961. године, уз евентуални налог подносиоцу захтева да у циљу утврђења наведене чињенице достави налаз и мишљење вештака грађевинске струке. Полазећи од наведеног, тужиља наводи да првостепени орган, у поновном поступку одлучивања, није поступио у складу са наведеним налогом туженог, пропуштајући да, на основу чињенице да је решењем о национализацији национализована породична кућа која се састоји од 15 соба, закључи да заједничка просторија у сутерену која је давана на привремено коришћење помоћном особљу, не представља посебну стамбену јединицу, а на који пропуст није указано ни оспореним решењем, уз напомену да у решењу Комисије за национализацију Н. бр. 9199/61, којим се изузимају и остављају у својину три четвоособна стана, као посебне јединице, није наведено да, поред истих, постоји још нека стамбена јединица. Предложено је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање, као и да обавеже туженог да тужиљи накнади трошкове управног спора који буду проузроковани у овој правној ствари.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице град Београд је у одговору на тужбу, достављеном преко законског заступника Градског правобранилаштва града Београда, навело да није у могућности да се изјасни на наводе тужбе, предлажући да се исто затражи од Градске општине Савски венац, која располаже предметном документацијом. Такође је наведено да

се, из достављене тужбе, не може закључити да је град Београд пасивно легитимисан у овој правној ствари, односно у ком смислу би имао својство заинтересованог лица у овом спору, с обзиром на то да се не види на који начин би поништај оспореног управног акта био њему на штету. Предложено је да суд тужбу одбаци као непотпуну и неразумљиву, односно да тужбу одбије као неосновану, јер је оспорено решење на закону засновано. Такође је истакнут захтев за накнаду трошкова управног спора, и то на име састава одговора на тужбу, у износу од 36.000,00 динара.

Заинтересовано лице Градска општина Савски венац, је у одговору на тужбу, достављеном преко законског заступника Правобранилаштва Градске општине Савски венац, навело да је Агенција за реституцију Републике Србије, делимичним решењем број 46-001003/2012 од 12.11.2015. године, приложеним уз одговор на тужбу, усвојила захтев за враћање имовине и утврдила право својине Б.Б. из Београда, на стану број ..., ев. бр. ..., који се налази у сутерену објекта број 1 – породичне стамбене зграде у Улици ... број .... Полазећи од чињенице да је на предметном стану на основу цитираног решења успостављено право својине у корист Б.Б. из ..., заинтересовано лице сматра да је потребно именованог позвати да се, као странка, изјасни на наводе тужбе, као и да се од Агенције за реституцију Републике Србије затраже списи наведеног предмета, како би се на правно ваљан начин утврдио статус заинтересованог лица у овом предмету. Такође је наведено да су наводи тужбе неосновани и предложено да суд тужбу одбије у целости и обавеже тужиљу да заинтересованом лицу Градској општини Савски венац накнади трошкове управног спора, и то на име састава одговора на тужбу, у износу од 36.000,00 динара.

Заинтересовано лице Б.Б. из ... је у одговору на тужбу навело да се на основу увида на лицу места може утврдити да је зграда у ... изграђена као породична стамбена зграда П+2, са три четворособна стана и једним станом у сутерену, те да је неистина да је после Другог светског рата В.В. претворио 15 соба у згради у три четворособна стана, како би били изузети од национализације, те да му није познато зашто је у решењу о национализацији предметна зграда наведена као ... од ... соба, али да то сигурно није одговарало фактичком стању, на коју околност предлаже саслушање сведока Г.Г. из ..., ул. ... .

Агенција за реституцију Републике Србије је Управном суду доставила списе предмета који се пред том агенцијом водио под бројем 46-001003/2012, наводећи притом да се пред Агенцијом води још један поступак враћања, односно обештећења исте имовине другог сувласника, и то под бројем 46-000997/2012.

Управни суд је, сагласно одредбама члана 34. став 2. и члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одржао усмену јавну расправу у присуству тужиље, пуномоћника тужиље, законских заступника града Београда и Градске општине Савски венац, заинтересованог лица Б.Б., те у одсуству уредно позваног туженог органа.

Пуномоћник тужиље је у речи на усменој расправи остао при наводима тужбе и допуне тужбе, предлажући да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Трошкове управног спора је тражио и то на име састава поднеска од 14.2.2017. године у износу од 30.000,00 динара, као и на име заступања тужиље на усменој расправи, у износу од 31.500,00 динара. Тужиља се у свему придружила речи пуномоћника датој на усменој расправи.

Законски заступник заинтересованог лица града Београда је у речи на усменој расправи остао у свему при датом одговору на тужбу и предлогу да суд тужбу одбије.

Трошкове управног спора је тражио и то на име састава одговора на тужбу у износу од 36.000,00 динара, као и на име заступања заинтересованог лица на усменој расправи, у износу од 31.500,00 динара.

Законски заступник заинтересованог лица Градске општине Савски венац је у речи на усменој расправи остао у свему при датом одговору на тужбу и предлогу да суд тужбу одбије. Трошкове управног спора је тражио и то на име састава одговора на тужбу у износу од 36.000,00 динара, као и на име заступања заинтересованог лица на усменој расправи, у износу од 31.500,00 динара.

Заинтересовано лице Б.Б. је у речи на усменој расправи остало у свему при датом одговору на тужбу и предлогу да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, списа ове управне ствари и речи са усмене расправе, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из садржине оспореног решења и стања у списима предмета произлази да је поступак у овој ствари покренут захтевом тужиље поднетим првостепеном органу дана 10.2.2009. године, заведеним под бројем 951-02-1185/09, којим је, као власник стана у високом приземљу у "...", у ул. ..., у Београду, од тог органа тражила да избрише незаконити укњижбу стана број ... у подруму те виле, као и да брише из листа непокретности - .... део општину Савски венац као носиоца права на наведеној ... . Тужени орган је решењем број 952-01-02963/2014-15 од 22.10.2014. године поништио решење првостепеног органа број 952-02-9-72/14 од 18.8.2014. године, којим је поднети захтев тужиље одбијен. С тим у вези, Суд најпре констатује да се наведено решење првостепеног органа, као ни уверење општине Савски венац, Одељења за имовинско – правне, грађевинске и комунално – стамбене послове, број 351-482/2014-3-01 од 8.8.2014. године, на које су се позивали првостепени орган, у образложењу ожалбеног решења, и законски заступник Градске општине Савски венац, на усменој расправи одржаној пред овим судом, не налазе у списима предмета који су суду иницијално достављени, као ни у списима који су достављени по поновљеном захтеву Суда за доставу комплетних списа.

Тужени, у образложењу оспореног решења, даље наводи да је наведеним решењем од 22.10.2014. године, у чијем је извршењу донето ожалбено решење, наложено првостепеном органу да у поновном поступку утврди да ли стан чије је брисање тражено захтевом којим је покренут поступак у овој ствари, постоји и да ли је исти постојао у тренутку национализације објекта решењем Комисије за национализацију при НОО Савски венац, број ... од 10.2.1961. године, уз налог подносиоцу захтева да у циљу утврђења наведене чињенице достави налаз и мишљење вештака грађевинске струке. С тим у вези, тужени наводи да је првостепени орган, решавајући у поновном поступку по захтеву тужиље за испис стана број ..., у ул. ..., у Београду, прибавио доказе наведене у оспореном решењу, на основу чега је, по налажењу туженог, правилно поступио када је одбио предметни захтев тужиље за испис наведеног стана број ... и права Градске општине Савски венац на истом, с обзиром на то да тужиља није доставила исправе у складу са одредбама Закона о државном премеру и катастру, подобне за брисање уписане непокретности.

Образлажући наведену оцену, тужени орган наводи да је увидом у списе предмета утврђено да исти, између осталог, садрже решење Комисије за национализацију Н.

бр. ... од 18.7.1961. године, којим се мења решење Комисије за национализацију при НОО Савски венац, број ... од 10.2.1961. године, у делу изузимања у корист В.В. Д.Д., Ђ.Ђ. и Е.Е., тако да им се остављају у својини у национализованој згради у улици ..., у Београду, по један четворособан стан. Такође је наведено да је извршен увид у налаз и мишљење судског вештака Животе Стојковића, према коме су предметне просторије, према стању и структури, изразито заједничке просторије које опслужују при коришћењу помоћног особља, као и у решења: Савезног извршног већа, Сервиса за одржавање објеката за потребе репрезентације савезних органа којим се даје на коришћење двособан комфоран стан у улици ..., као и у решења истог органа о давању стана на привремено коришћење, као нужног смештаја, те преглед станова Јавног предузећа за стамбене услуге за зграду у улици ... . Следом изнетог, тужени орган је закључио да је првостепени орган донео правилу и на закону засновану одлуку у овој ствари, из напред наведених разлога.

По оцени Управног суда, међутим, оспорено решење се не може прихватити као правилно и на закону засновано, јер је, по налажењу Суда, донето уз повреде правила поступка прописаних одредбама Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97, 31/01, "Службени гласник РС" број 30/10), према којима на основу одлучних чињеница утврђених у поступку, орган надлежан за решавање доноси решење о управној ствари која је предмет поступка (члан 192. став 1.), при чему образложење решења, између осталог, садржи правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву (члан 199. став 2.), као и да се у образложењу другостепеног решења морају се оценити и сви наводи жалбе (члан 235. став 2.).

Управни суд најпре констатује да наводи оспореног решења који се односе на предмет одлучивања у овој управној ствари немају упориште у одредбама Закона о државном премеру и катастру, као и у списима предмета, односно у захтеву којим је предметни поступак покренут. Ово стога што тужени орган наводи да је предмет одлучивања у поступку пред првостепеним органом био захтев тужиље за испис стана у улици ..., а што не одговара садржини поднетог захтева од стране тужиље којим је тражено брисање незаконитог уписа предметне непокретности, при чему Суд констатује да институт "исписа" није прописан одредбама Закона о државном премеру и катастру ("Службени гласник РС", бр. 72/09 и 18/10). Следом изнетог, Суд је оценио да је оспорено решење донето уз повреду правила поступка прописану цитираном одредбом члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку.

Суд даље констатује да у оспореном решењу нису наведене одредбе Закона о државном премеру и катастру на којима се заснива оцена туженог органа о законитости ожалбеног решења, односно о неоснованости предметног захтева тужиље. Полазећи, наиме, од садржине поднетог захтева, Суд налази да је обавеза органа који о њему одлучује да у законито спроведеном поступку провери правилност извршеног уписа, односно испуњеност законом прописаних услова за упис који је поднетим захтевом у овој ствари оспорен, а на шта је и сам тужени орган указао у свом решењу број 952-01-02963/2014-15 од 22.10.2014. године, у чијем је извршењу донето ожалбено решење, налажући првостепеном органу да у поновном поступку одлучивања утврди да ли стан чије је брисање тражено захтевом којим је покренут поступак у овој ствари постоји и да ли је исти постојао у тренутку национализације објекта, уз налог за достављање налаза и мишљења вештака грађевинске струке.

Из наведеног, по налажењу Суда, следи да се не може као правилна и на закону заснована прихватити оцена туженог да је првостепени орган правилно поступио када је одбио предметни захтев тужиље за испис наведеног стана број ..., из разлога што тужиља

није доставила исправе у складу са одредбама Закона о државном премеру и катастру, подобне за брисање уписане непокретности, будући да таква обавеза и није постојала на страни тужиље, већ је на страни органа који по наведеном захтеву одлучује обавеза да на несумњив начин утврди одлучне чињенице од којих зависи оцена правилности извршеног уписа, и то, пре свега чињенице које се односе на постојање предметног стана, као и на постојање законом прописаних исправа за његов упис. С тим у вези, Суд констатује да на усменој расправи није био у прилици да утврди садржину уверења општине Савски венац, Одељења за имовинско – правне, грађевинске и комунално – стамбене послове, број 351-482/2014-3-01 од 8.8.2014. године, на које се позива првостепени орган у образложењу ожалбеног решења, будући да та исправа није суду достављена. Следом изнетог, Суд је оценио да је оспорено решење донето уз повреду правила поступка прописаног цитираном одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, јер наводи оспореног решења не садрже правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење дато у диспозитиву.

Суд, најзад, констатује да је тужени орган пропустио да у образложењу оспореног решења дâ јасну и правно утемељену оцену свих навода жалбе, а поготову навода који се односе на налазе и мишљења вештака који су прибављени у досадашњем поступку, а којима је указано да предметна просторија у односу на коју је поднет захтев за брисање, није постојала у тренутку национализације, нити је представљала стан, чиме је оспорено решење донето уз повреду правила поступка прописану одредбом члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку на чију примену у поступку одлучивања другостепеног органа по жалби упућује одредба 235. став 1. наведеног закона.

Повреде правила поступка на које је указано овом пресудом, тужени орган ће отклонити у поновном поступку одлучивања по жалби, имајући у виду да је, сагласно одредби члана 69. став 2. Закона о управним споровима, везан правним схватањем Суда израженим у овој пресуди, као и о примедбама у погледу поступка на које је истом указано, из ког разлога није разматран захтев тужиље за решавање ове ствари у спору пуне јурисдикције, како је то тужбом захтевано.

Управни суд налази да на одлучивање у овој ствари није од утицаја чињеница да је пред Агенцијом за реституцију Републике Србије вођен поступак за враћање одузете имовине и обештећење, будући да је реч о управним поступцима који се, с обзиром на предмет одлучивања, воде пред различитим управним органима.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Управни суд је донео одлуку као у ставу првом диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и предмет вратио правном следбенику туженог органа у овој ствари, као надлежном органу, на поновно одлучивање, сагласно одредби члана 42. став 1. истог закона.

Суд је, с обзиром на успех тужиље у овом спору, оценио да је основан њен захтев за накнаду трошкова управног спора, па јој је на име састава једног образложеног поднеска од стране пуномоћника из реда адвоката досудио износ од 16.500,00 динара, као и износ од 18.000,00 динара, на име заступања на усменој расправи пред судом од стране адвоката, у складу са одредбама Адвокатске тарифе ("Службени гласник РС", број 121/12).

Следом изнетог, Суд је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, на основу одредаба чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредаба

члана 153. став 1. и члана 163. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11).

Суд је одбио, као неоснован, захтев заинтересованог лица града Београда за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на његов успех у овој управној ствари, па је, применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са одредбама чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС", бр. 72/11), на чију сходну примену у управном спору упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу трећем диспозитива пресуде.

Суд је одбио, као неоснован, захтев заинтересованог лица Градске општине Савски венац за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на његов успех у овој управној ствари, па је, применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са одредбама чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС", бр. 72/11), на чију сходну примену у управном спору упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу четвртом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 16.3.2017. године, 12 У 10607/15

Записничар
Милош Бакалић,с.р.

Председник већа-судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ